

- 1) ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Πανεπιστημίου 21
- 2) ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Αιόλου 88
- 3) ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Πανεπιστημίου 23
- 4) ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Σοφοκλέους 11
- 5) ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Πανεπιστημίου 45
- 6) ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, Πανεπιστημίου 9
- 7) AMERICAN EXPRESS, Πανεπιστημίου 17
- 8) E.T.B.A., Πανεπιστημίου 18
- 9) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ, Περμαζόγλου 10
- 10) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, Κοραή 1
- 11) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, Ομήρου 23
- 12) CHASE MANHATTAN BANK, Κοραή 3
- 13) ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, Σανταρόζα 3
- 14) CITIBANK, Όθωνος 8
- 15) BANK OF NOVA SCOTIA, Πανεπιστημίου 37
- 16) GRINDLAYS BANK, Μέρλιν 7
- 17) ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, Ευρυπίδου 5
- 18) ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΑΝΔΥΣΕΩΝ, Κοραή 1
- 19) C.C.F., Α.Αμαλίας 20
- 20) ROYAL BANK OF SCOTLAND, Ακτή Μιαούλη 61, Πειραιάς
- 21) E.T.E.B.A., Αμαλίας 14
- 22) ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ, Βουκουρεστίου 22
- 23) ALGEMENE BANK NEDERLAND, Παπαρηγοπούλου 3
- 24) NATIONAL WESTMINSTER BANK, Σταδίου 24
- 25) E.K.T.E., Μεσογείων 1
- 26) ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ, Ι.Δραγούμη 5, Θεσσαλονίκη
- 27) ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Σταδίου 52
- 28) UNION OF ARAB HELLENIC BANK EMPLOYEES, Πανεπιστημίου 43
- 29) ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ, Ελ. Βενιζέλου 132, Καλλιθέα
- 30) PARIBAS, Πανεπιστημίου 39
- 31) ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε., Σταδίου 38
- 32) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ Α.Ε., Αμερικής 5
- 33) ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΘΗΚΩΝ (ΠΑΕΓΑΕ, Μενάνδρου 15)
- 34) α) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΥ Α.Ε., Αμερικής 5
β) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Α.Ε., Σοφοκλέους 7 - 9
γ) ΔΙΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Α.Ε., Σοφοκλέους 8
δ) ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Α.Ε., Πανεπιστημίου 15
- 35) ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, Μασσαλίας 1 και Σόλωνος
- 36) ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ (ΒΙΠ.ΕΤΒΑ) Πανεπιστημίου 39
- 37) ARAB BANK LTD. EMPLOYEES UNION, Σταδίου 10
- 38) ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, Αμαλίας 14

τους κάλεσε να διαπραγματευθούν για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης Εργασίας για το έτος 1988.

Ήδη μετά τις διαπραγματεύσεις που έγιναν, ο Μιχαήλ Σάλλας, διοικητής της Ε.Τ.Β.Α. και οι Θεοχάρης Παπαμάργαρης και Φώτιος Δεληβοριάς, πρόεδρος και γενικός γραμματέας της Ομοσπονδίας Τραπεζοϋπαλλήλικών Οργανώσεων, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι, σύμφωνα με τις κατατεθείσες στο Υπουργείο Εργασίας εξουσιοδοτήσεις εργοδοτών και ομοσπονδίας, συμφωνούν και κάνουν δεκτά τα παρακάτω:

Οικονομικές παροχές

1. Χορηγείται Α.Τ.Α. όπως δίδονταν μέχρι σήμερα και σύμφωνα με τις αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

2. Χορηγείται διορθωτικό ποσοστό 4,3%.

3. Χορηγείται ένα (1) δεκαπενθήμερο με κατώτερο όριο 40.000

δρχ., το οποίο θα καταβληθεί αμέσως μετά την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης.

4. Τα κατώτερα οικογενειακά επιδόματα υπολογίζονται από 1.1.1988 στο 24ο κλιμάκιο αντί του 12ου που υπολογίζονται σήμερα.

5. Από 1.6.1988 χορηγείται ποσοστό 1,2% ως πρόσθετη αύξηση. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται στο σύνολο των αποδοχών και προσαυξάνεται με την εκάστοτε Α.Τ.Α..

6. Τα καταληκτικά κλιμάκια του ενιαίου μισθολογίου προσαυξάνονται από 1.1.1989 κατά 1.000 δρχ. για κάθε χρόνο παραμονής στα κλιμάκια αυτά και μέχρι δύο (2) χρόνια.

7. Συμφωνείται ότι θα ενισχύονται οι πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις βάσει συγκεκριμένων προγραμμάτων, που θα υποβάλλουν οι σύλλογοι.

Η ενίσχυση θα χορηγείται μετά από σχετική συμφωνία των οικείων συλλόγων με τις διοικήσεις των τραπεζών.

Θεσμικά και άλλα αιτήματα

8. Συμφωνείται ότι θα πραγματοποιείται ανά τρίμηνο σύσκεψη με τη συμμετοχή:

- ενός εκπροσώπου της Τράπεζας της Ελλάδος,
- ενός εκπροσώπου των εμπορικών τραπεζών,
- ενός εκπροσώπου των επενδυτικών τραπεζών,
- ενός εκπροσώπου της Αγροτικής Τράπεζας,
- τριών εκπροσώπων της Ο.Τ.Ο.Ε.,
- ενός εκπροσώπου του Υπουργείου Εργασίας,

υπό την Προεδρία του εξουσιοδοτημένου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας ή του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, με αντικείμενο:

α) τη μελέτη θεμάτων εκσυγχρονισμού των τραπεζών (νέες τεχνολογίες) και

β) την ενημέρωση για σχετικές ρυθμίσεις εν όψει των εξελίξεων από τη διεθνοποίηση της οικονομίας.

Στους μετέχοντες παρέχεται δυνατότητα έγκαιρης ενημέρωσης σε θέματα ημερήσιας διάταξης που τους αφορούν.

9. Για τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων συγκροτείται ενιαία ισομερής επιτροπή διοικήσεων - Ο.Τ.Ο.Ε. για εισήγηση γενικού πλαισίου αρχών και αντικειμενικών κριτηρίων βάσει των οποίων θα γίνει εξειδίκευση κατά τράπεζα με τη συμφωνία συλλόγων και διοικήσεων τραπεζών. Αντίστοιχη επιτροπή με τη συμμετοχή εκπροσώπου του Υπουργού Εργασίας θα μελετήσει μέχρι 31.12.1988 θέματα που αφορούν φύλακες που προλήφθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1339/1984.

10. Για την αναμόρφωση του ενιαίου μισθολογίου και μόνον αυτού, χωρίς άλλα θέματα αμοιβών, συγκροτείται ενιαία επιτροπή από εκπροσώπους των τραπεζών, της Ο.Τ.Ο.Ε., Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εργασίας, που θα περατώσει το έργο της μέχρι 31.12.1988.

11. Όσοι έχουν απολυθεί για σπουδαίο λόγο και έχει υποβληθεί μήνυση για τις πράξεις και ενέργειές τους, εφ' όσον εκδοθεί απαλλακτικό βούλευμα ή απαλλακτική απόφαση, επανέρχονται αυτοδίκαια στην τράπεζα, ανεξάρτητα αν κρίθηκε τελεσίδικα έγκυρη η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας τους.

Η διοίκηση της τράπεζας δύναται να παραπέμπει τους απαλλαγέντες υπαλλήλους στα αρμόδια πειθαρχικά συμβούλια για να κρίνουν αν θα πρέπει να επιβληθεί στον επανελθόντα υπάλληλο μία από τις προβλεπόμενες ποινές, αποκλεισμένης πάντως δεύτερης καταγγελίας συμβάσεως της εργασίας τους για τους παραπάνω ίδιους λόγους, είτε για κλινομό της σχέσης εργαζόμενου - εργοδότη από τη μακρόχρονη δικαστική διαμάχη.

12. Η προβλεπόμενη από το άρθρο 9 του ν. 1483/1984 άδεια χορηγείται για 6 μέρες μετ' αποδοχών από 1.1.1989.

13. Εξακολουθούν να ισχύουν και δεν θίγονται με την παρούσα το ενιαίο μισθολόγιο και τα πάσης φύσεως επιδόματα και λοιπές θεσμικές και μισθολογικές παροχές που καταβάλλονται στους τραπεζοϋπαλλήλους βάσει διατάξεων νόμου, ειδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, κανονισμών και οργανισμών προσωπικού τραπεζών, εγκυκλίων, αποφάσεων πράξεων διοικήσεων και άλλων οργάνων τραπεζών ή βάσει εθίμου και πρακτικής.

Επίσης δεν θίγονται κάθε είδους ευνοϊκότερες ρυθμίσεις που έχουν γίνει στο προσωπικό των τραπεζών και ευνοϊκότερα εργασιακοί όροι σε οποιοδήποτε θέμα του προσωπικού.

Η παρούσα ισχύει από 1.1.1988, εκτός των περιπτώσεων που διαφορετικά ορίζεται παραπάνω, για όλους τους εργαζόμενους στους αναφερόμενους στην παρούσα συλλογική σύμβαση εργοδότες.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει τρεις μήνες μετά από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ Ο.Τ.Ο.Ε.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Θ. Παπαδόπουλος

Φ. Δεληβοριάς

Μ. Σάλλας

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Μαρτίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝ. & ΚΟΙΝ. ΑΣΦ/ΣΕΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΘΝΙΚ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣ/ΤΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Α.Μ.-(ΜΕΛ.) ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 23 Μαρτίου 1989

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 175

Μετατροπή του Ιδρύματος «Ινστιτούτο-Ερεύνες Νοσημάτων Θώρακος» σε Ν.Π.Δ.Δ. και υπαγωγή του στις διατάξεις του Ν. 1397/83.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 10 του Ν. 1579/85 «Ρυθμίσεις για την εφαρμογή και ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 217Α/85).

2. Τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος της 15.4.88 εξαιρέση από την εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών του Ιδρύματος «Ινστιτούτο Ερεύνες Νοσημάτων Θώρακος» και υπαγωγή του στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 266 Β/88).

3. Την από 15.9.1987 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος «Ινστιτούτο Ερεύνες Νοσημάτων Θώρακος».

4. Την με αρ. 773/26.10.1988 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Νομική μορφή - Επωνυμία - Έδρα

1. Το κοινωφελές Ίδρυμα με την επωνυμία «Ινστιτούτο Ερεύνες Νοσημάτων Θώρακος» το οποίο έχει συσταθεί με την 2342/6.12.1948 πράξη συμβολαιογράφου Αθηνών Ιωάννου Οικονόμου, η

οποία έχει εγκριθεί με το από 23.2.1950 Β.Δ. (ΦΕΚ 54 Α/1950) και λειτουργεί ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και υπάγεται δια του παρόντος στις διατάξεις του νόμου 1397/83 «Εθνικό Σύστημα Υγείας».

2. Το νέο Ν.Π.Δ.Δ. φέρει την επωνυμία «Ινστιτούτο Ερεύνες Νοσημάτων Θώρακος Υγείας και Ασφάλειας της Εργασίας».

3. Έδρα της κεντρικής Υπηρεσίας του νέου Ν.Π.Δ.Δ. είναι η πόλη των Αθηνών. Η έδρα των παραρτημάτων του Ν.Π.Δ.Δ. ορίζεται με τη συστατική πράξη αυτών.

Άρθρο 2

Σκοπός

1. Σκοπός του κατά το άρθρο 1 του παρόντος νέου Ν.Π.Δ.Δ. είναι:

α) Η συστηματική έρευνα των νοσημάτων θώρακα στην Ελλάδα με κάθε πρόσφορη επιστημονική μέθοδο.

β) Η μελέτη και έρευνα των επαγγελματικών νόσων και της κάθε είδους επίδρασης της εργασίας στην υγεία.

γ) Η υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης των παθήσεων των πνευμόνων.

δ) Η υλοποίηση προγραμμάτων προστασίας και προαγωγής της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων.

ε) Η παροχή υπηρεσιών με καταβολή της αντίστοιχης δαπάνης σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα με στόχο την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.

στ) Οποιοδήποτε άλλο θέμα μελέτης, έρευνας και εφαρμογής που του αναθέτουν τα Υπουργεία Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εργασίας σχετικά με τους παραπάνω σκοπούς.

2. Για την υλοποίηση των σκοπών της παρ. 1 του παρόντος, το Ν.Π.Δ.Δ. μπορεί να συνεργάζεται με πανεπιστήμια, Δημόσιες Υπηρεσίες ή άλλα Ιδρύματα ή Ινστιτούτα στη διενέργεια κοινών προγραμμάτων που σχετίζονται με το σκοπό του Ινστιτούτου.

Άρθρο 3

Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

1. Τα μέλη του Δ.Σ. διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 9 του Ν. 1397/83.

2. Το Δ.Σ. αποφασίζει για όλα τα θέματα διοίκησης και διαχείρισης του Ν.Π.Δ.Δ. εφόσον δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα άλλων οργάνων. Ειδικότερα:

α) Διοικεί και διαχειρίζεται την κίνητη και ακίνητη περιουσία του Ινστιτούτου.

β) Μελετά, καταρτίζει και εισηγείται μέτρα ή κανονισμούς:

β1) Περί έκδοσης, αναμόρφωσης ή τροποποίησης του οργανισμού του Ινστιτούτου, ο οποίος εκδίδεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν. 1397/83.

β2) Περί είσπραξης και διαχείρισης των πόρων του Ινστιτούτου, καθώς και τοποθέτησης κεφαλαίων.

β3) Περί προμήθειας υλικών και εξοπλισμού των υπηρεσιών.

γ) Ψηφίζει έγκαιρα, κάθε χρόνο το πρόγραμμα δράσης και τον προϋπολογισμό του Ινστιτούτου και τις ανάγκες κατά την εκτέλεση αυτού τροποποιήσεις και υποβάλλει τούτον στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προς έγκριση και στο Υπουργείο Εργασίας για ενημέρωση.

δ) Ψηφίζει κάθε χρόνο τον Απολογισμό δράσης και τον Οικονομικό Απολογισμό και Ισολογισμό του Ινστιτούτου και υποβάλλει τούτους, σύμφωνα προς τις κείμενες διατάξεις, μετά της σχετικής εκθέσεως για την οικονομική κατάσταση και τα πεπραγμένα του Ινστιτούτου στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προς έγκριση και στο Υπουργείο Εργασίας.

ε) Αποφασίζει περί ανεγέρσεως, επεκτάσεως, επισκευής, διαρρυθμίσεως ή κατεδαφίσεως πάσης φύσεως οικοδομών του Ινστιτούτου περί αγοράς και πώλησεως κινήτων, ακινήτων και χρεωγράφων, περί συνάψεως πάσης φύσεως δανείων με δικαίωμα υποθήκης ή ενεχύρου της περιουσίας αυτού ή εκχώρησεως των προσόδων αυτού, περί αποδοχής ή αποποίησης κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών ως και περί συμβιβασμών αφέσεως χρεών, επιφυλασσομένων των διατάξεων του Ν. 2039/39 περί Εθνικών Κληροδοτημάτων, καθώς και περί εκποίησης ή διαθέσεως περιουσιακών στοιχείων προερχομένων από δωρεές, κληρονομίες ή κληροδοσίες βάσει της

κείμενης νομοθεσίας.

Οι σχετικές προς τα θέματα αυτά αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου υποκείνται στην έγκριση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

στ) Συγκροτεί τακτικές και έκτακτες επιτροπές από μέλη του ή υπαλλήλους του Ινστιτούτου ή μετά από έγκριση του εποπτευόμενου Υπουργείου, αναθέτει σε ειδικούς επιστήμονες ή ιδρύματα εσωτερικού ή εξωτερικού εργασίες, εισηγήσεις, γνωματεύσεις που ανάγονται στην αρμοδιότητά του.

ζ) Αναθέτει αρμοδιότητές του στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τα λοιπά μέλη του, καθώς και συγκεκριμένο έργο σε επιτροπές υπαλλήλων του Ινστιτούτου ή μετά από έγκριση του εποπτευόμενου Υπουργείου σε τρίτα πρόσωπα, καθορίζοντας ταυτόχρονα την έκταση και διάρκεια τους.

η) Αποφασίζει για τη σύναψη συμβάσεων παροχής υπηρεσιών προς υπηρεσίες του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, με σκοπό την προαγωγή και προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων σ' αυτές.

θ) Διορίζει, εντάσσει, μετατάσσει, προάγει και απολύει σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες σχετικές διατάξεις, το μόνιμο προσωπικό, πλην του ιατρικού, των σχετικών αποφάσεων αυτού υποκειμένων στην έγκριση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Για το ιατρικό προσωπικό ισχύουν οι διατάξεις του Νόμου 1397/83.

ι) Προσλαμβάνει, βάσει της κάθε φορά ισχύουσας οικείας νομοθεσίας, προσωρινώς προσωπικό είτε σε προσωρινή πλήρωση κενών Οργανικών θέσεων και για χρονικό διάστημα μέχρι της ενεργείας των απαιτούμενων διατυπώσεων για την οριστική πλήρωση αυτών είτε σε αντικατάσταση προσωρινώς απουσιάζοντων τακτικών υπαλλήλων, εφόσον εκ της απουσίας του δυσχεραίνεται η ομαλή λειτουργία του Ινστιτούτου.

ια) Εγκρίνει τις ενεργούμενες μετακινήσεις του προσωπικού εντός των υπηρεσιών του Ινστιτούτου λόγω υπηρεσιακής ανάγκης.

ιβ) Καταλογίζει, μετά από προηγούμενη έρευνα και ανάκριση την αξία κάθε απολεσθέντος ή φθαρέντος είδους, που ανήκει στο Ινστιτούτο σε βάρος του υπαιτίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις περί Ν.Π.Δ.Δ.

Η εισπραξη του ποσού των καταλογισμών ενεργείται με κρατήσεις αυτού από τις αποδοχές του υπαιτίου εφόσον είναι υπάλληλος, του ποσοστού της μηνιαίας κρατήσεως καθοριζόμενου με καταλογιστική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μη δυναμένου όμως να υπερβεί το 1/6 των μηνιαίων αποδοχών αυτού.

Σε περίπτωση αποχωρήσεως ή απολύσεως του υπαιτίου υπαλλήλου προς της ολοσχερούς εξαντήσεως της καταλογιστικής οφειλής του, το υπόλοιπο ποσό εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις «περί εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» για λογαριασμό του Ινστιτούτου.

3. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. έχει όλα τα δικαιώματα και καθήκοντα που προκύπτουν από τις παρ. 7 και 8 του άρθρου 9 του Ν. 1397/83. Ο αντιπρόεδρος αναπληρώνει τον Πρόεδρο στα καθήκοντά του όταν απουσιάζει ή κωλύεται.

Άρθρο 4

Περιουσία

Η κινητή και ακίνητη περιουσία του μετατρεπόμενου ιδρύματος, περιέχονται και ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα, νομή, και κατοχή στο νέο κατά το άρθρο 1 του παρόντος Ν.Π.Δ.Δ. το οποίο το υποκαθιστά σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του.

Άρθρο 5

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η θητεία του Δ.Σ. του μετατρεπόμενου ιδρύματος παρατείνεται μέχρι τη συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Ν.Π.Δ.Δ. και της παραδόσεως και παραλαβής της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ιδρύματος, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 του παρόντος Π.Δ.

Μέχρι τότε εξακολουθούν να ισχύουν οι προ της μετατροπής του ιδρύματος διατάξεις.

2. Η καταγραφή και παράδοση της περιουσίας του μετατρεπόμενου ιδρύματος θα γίνει από το απερχόμενο Δ.Σ. στο Διοικητικό Συμβούλιο του νέου Ν.Π.Δ.Δ. του ιδρύματος βάσει πρωτοκόλλου παραδόσεως και παραλαβής και με την παρουσία εντεταλμένων ανωτέ-

ρων υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 14 Δεκεμβρίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΑΠ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(3)

Πράξη Διοικητή Αριθ. 1497/20.3.1989
(άρθρο 1 του Ν. 1266/82)

Διάθεση ποσοστού των καταθέσεων του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου για τη χρηματοδότηση των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αφού έλαβε υπόψη:

α) Το άρθρο 1 του Ν. 1266/82 «όργανα ασκήσεως της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

β) Την απόφ. ΥΠ 285/3/27.11.81, όπως ισχύει, και την παρ. 3 της ΠΔ.ΤΕ 1089/29.6.87.

γ) Τις εκτιμήσεις ως προς τα μεγέθη του νομισματικοπιστωτικού προγράμματος του έτους 1989, αποφάσισε τα εξής:

1. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο διαθέτει υποχρεωτικά για τη χρηματοδότηση Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης ποσοστό 3% του συνόλου των τηρουμένων σε αυτό ιδιωτικών καταθέσεων σε δραχμές καθώς και των καταθέσεων σε συνάλλαγμα που το προϊόν τους εκχωρείται υποχρεωτικά έναντι δραχμών στην Τράπεζα της Ελλάδος. Η προσαρμογή της υποχρέωσης του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στο παραπάνω ποσοστό (3%) πραγματοποιείται σταδιακά ως εξής:

α) Με αξία την 20.3.89 η υποχρέωση ανέρχεται σε ποσοστό 1% του υφισταμένου την 28.2.89 υπολοίπου των καταθέσεων που αποτελούν τη βάση υπολογισμού.

β) Με αξία την 15.4.89 η υποχρέωση ανέρχεται σε ποσοστό 2% του υφισταμένου την 31.3.89 υπολοίπου των καταθέσεων που αποτελούν τη βάση υπολογισμού.

γ) Με αξία την 15.5.89 η υποχρέωση ανέρχεται σε ποσοστό 3% του υφισταμένου την 30.4.89 υπολοίπου των καταθέσεων που αποτελούν τη βάση υπολογισμού.

Οι μετέπειτα υπολογισμοί της υποχρέωσης πραγματοποιούνται με αξία την τελευταία ημέρα κάθε μήνα επί των υπολοίπων των καταθέσεων κατά την ημέρα αυτή.

2. Το αδιάθετο εκάστοτε τμήμα της υποχρέωσης του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου για χρηματοδότηση Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης κατατίθεται άτοκα σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 20 Μαρτίου 1989

Ο Διοικητής
ΔΗΜ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(5)

(4)

Στο Π.Δ/γμα 145/1989 «Οργανισμός Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 70/Α/7.3.89 γίνονται οι παρακάτω διορθώσεις:

α) Στην παρ. 2 των εξουσιοδοτικών διατάξεων τίθεται το σωστό «1002081».

β) Στην 3η σειρά του άρθρου 2 αντί του λανθασμένου «Γραφείων» τίθεται το σωστό «Γραφείων».

γ) Στην 3η σειρά της παρ. 2 του άρθρου 6 μετά τη λέξη κλάδου τίθεται η ένδειξη «ΔΕ».

δ) Στην 3η σειρά του άρθρου 7 διαγράφεται η λέξη «κατα».

(Από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και
Κοινωνικών Ασφαλίσεων)

Στο Π.Δ. 131/89 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 64/τ.Α/3.3.89 στο άρθρο 1 παρ. 1 επιφέρεται η εξής διόρθωση:

Αντί του λανθασμένου «1. ΑΜΕΡΙΚΗ» τίθεται το ορθό «1. Η.Π.Α.».

α) Νέα Υόρκη.

β) Σικάγο.

γ) Σαν Φραντζίσκο.

δ) Νητρώιτ.

ε) Βοστώνη.

στ) Ουάσιγκτον.

ζ) Χιούστον.

και στο άρθρο 19 παρ. 5 τίθεται πριν από το Τμήμα Οικονομικού το παρακάτω εδάφιο:

«Στο Τμήμα Διοικητικού προΐσταται υπάλληλος της Κατηγορίας ΠΕ του Κλάδου Διοικητικού - Οικονομικού ή της Κατηγορίας ΤΕ του Κλάδου Διοικητικού - Λογιστικού».

(Από το Υπουργείο Πολιτισμού)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
165

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2084

Αναμόρφωση της Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Εισαγωγικές διατάξεις και εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Άρθρο 1

Χαρακτήρας Κοινωνικής Ασφάλισης

Η ασφάλιση στους οικείους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο είναι υποχρεωτική και καταλαμβάνει τα πρόσωπα κατά τη διάρκεια της απασχόλησής τους, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί προαιρετικής ασφάλισης.

Άρθρο 2

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Στον παρόντα νόμο οι παρακάτω όροι σημαίνουν αντίστοιχα:

1. Απασχόληση: Η προς βιοπορισμό παροχή εξαρτημένης εργασίας ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών.

2. Αυτοαπασχολούμενοι: Οι λοιποί, πλην μισθωτών, ασφαλισμένοι.

3. Μέσο μηνιαίο κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό προϊόν (Μ.Μ.Κ.Κ. Α.Ε.Π.): Το κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. σε τρέχουσες αγοραίες τιμές διαιρεμένο δια του 12, όπως προκύπτει από τους Εθνικούς Λογαριασμούς της Ελλάδος.

4. Φορείς κοινωνικής ασφάλισης: Όλα τα ασφαλιστικά Ταμεία και Οργανισμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.δ.δ. και υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Επίσης φορείς ασφάλισης νοούνται τα Ταμεία ή Κλάδοι ή Λογαριασμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.ι.δ., για υπηρεσίες και κάθε άλλος φορέας ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορηγούν περιοδικές παροχές υπό τύπο συντάξεων (κύριες και επικουρικές), βοηθημάτων ή μερισμάτων ή παροχές ασθενείας ή εφάπαξ βοηθήματα εφόσον καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος.

Δεν θεωρούνται φορείς ασφάλισης κατά την έννοια του παρόντος νόμου τα Κεφάλαια Αποκαταστάσεως-Φορτωκ-φορτωτών (Κ.Α.Φ.).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων που διορίζονται μετά την 1-1-1993

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Πολιτικές Συντάξεις

Άρθρο 3

Δικαίωμα σύνταξης - προϋποθέσεις

1. Ο τακτικός δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος λαμβάνει κάθε μήνα μισθό από το Δημόσιο Ταμείο, δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο:

α) Αν απομακρυνθεί της υπηρεσίας και έχει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του.

Προκειμένου για μητέρες υπαλλήλους, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους εφόσον έχουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Κατ' εξαίρεση για τις μητέρες υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, το κατά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής όριο ηλικίας μειώνεται κατά τρία (3) έτη για κάθε παιδί και μέχρι του πεντηκοστού (50ού) έτους.

β) Αν απολυθεί λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι λόγω ατυχήματος, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

γ) Αν απομακρυνθεί οπωσδήποτε της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας συνεπεία τραύματος ή νοσήματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας και την ηλικία του.

Οι συνέπειες του τραύματος ή του νοσήματος παρέχουν

δικαίωμα σύνταξης εφόσον εκδηλώθηκαν το αργότερο σε ένα εξάμηνο από την ημέρα που απομακρύνθηκε ο υπάλληλος από την υπηρεσία μετά το πάθημα.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι προήλθαν εξαιτίας της υπηρεσίας χρόνια νοσήματα, τα οποία εκδηλώθηκαν μέσα σε τρία (3) χρόνια από το διορισμό του υπαλλήλου στο Δημόσιο, ως τακτικού.

Αν αποδειχθεί ότι υπάρχει βαρύ πταίσμα του υπαλλήλου ως προς το πάθημα, δεν γεννάται δικαίωμα σύνταξης, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής.

2. Οι δόκιμοι υπάλληλοι εξομοιούνται σε κάθε περίπτωση με τους τακτικούς ως προς το δικαίωμα για σύνταξη.

3. Οι μη μόνιμοι υπάλληλοι, οι νομάρχες, οι έπαρχοι και οι ιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται γι' αυτούς στο άρθρο 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α'), σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού ως προς την ηλικία συνταξιοδότησης, τη συνταξιοδότηση λόγω παθήματος, καθώς και τη συνταξιοδότηση των γυναικών με ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή με τρία (3) τουλάχιστον παιδιά.

4. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο έχουν επίσης και οι κατηγορίες των υπαλλήλων, που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, εφόσον συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις της παραγρ. 1, καθώς και οι εκπαιδευτικοί αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής και οι λοιπές κατηγορίες εκπαιδευτικών λειτουργιών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παραπάνω Κώδικα, εφόσον πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

5. Το προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, το οποίο έχει υπαχθεί στη συνταξιοδότηση του Δημοσίου με τις διατάξεις του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α') και του άρθρου 48 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α'), εξακολουθεί να συνταξιοδοτείται από το Δημόσιο με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

6. Οι δικαστικοί λειτουργοί και το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οι οποίοι πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της περίπτ. α' και των περιπτ. β', δ' και ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και τις προϋποθέσεις των διατάξεων των περιπτ. β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου αυτού, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της περίπτ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Το όριο ηλικίας δεν ισχύει για τις γυναίκες δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και για τις γυναίκες που ανήκουν στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εφόσον οι ανωτέρω κατηγορίες γυναικών έχουν ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, και συμπληρώνουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περίπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους διορίζονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 4

Συντάξιμη υπηρεσία πολιτικών υπαλλήλων

1. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι όλος ο χρόνος, που διανύεται στις θέσεις του άρθρου 3 με υπαλληλική ιδιότητα και λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης, με την προϋπόθεση ότι καταβλήθηκαν οι προ-

βλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

2. Συντάξιμη λογίζεται και κάθε υπηρεσία, που έχει παρασχεθεί στο Δημόσιο, στους ο.τ.α. και τα άλλα ν.π.δ.δ. με οποιαδήποτε σχέση, ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας γενικά, ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρι δύο έτη, καθώς και ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, με την προϋπόθεση καταβολής της προβλεπόμενης από το άρθρο 17 εισφοράς.

3. Κατ' εξαίρεση δεν είναι συντάξιμος ο χρόνος :

α) Της διαθεσιμότητας εφόσον αυτή οφείλεται σε αξιόποινη πράξη για την οποία επακολούθησε αμετάκλητη καταδίκη ή παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε οριστική απόλυση.

β) Της αυθαίρετης αποχής από τα καθήκοντα.

γ) Της αργίας και της προσωρινής απόλυσης.

δ) Της έκτισης ποινικής καταδίκης που επιβλήθηκε από οποιοδήποτε δικαστήριο, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή.

ε) Της προσωρινής κράτησης, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή.

στ) Οποιασδήποτε υπηρεσίας, που συμπίπτει με χρόνο ασφάλισης σε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, ελληνικό ή διεθνή και χρησιμοποιήθηκε για την απόκτηση δικαιώματος σύνταξης από τον οργανισμό αυτόν, με επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 17 του νόμου αυτού.

ζ) Της ειδικής άδειας, που προβλέπεται από τα άρθρα 6 των ν. 1680/1987 (ΦΕΚ 9 Α') και 1682/1987 (ΦΕΚ 14 Α').

η) Μετά την κατάληψη από το όριο ηλικίας.

Εισφορές, που έχουν καταβληθεί για το χρόνο των προηγούμενων περιπτώσεων, δεν επιστρέφονται στον υπάλληλο, ο χρόνος πάντως αυτός αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σε οποιονδήποτε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

4. Εάν κατά τη συγκεφαλαίωση του συντάξιμου χρόνου προκύπτει διάστημα ίσο τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες λογίζεται ως πλήρες έτος.

Άρθρο 5

Υπολογισμός σύνταξης πολιτικών υπαλλήλων

1. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων, λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού και η συντάξιμη υπηρεσία τους.

2. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό 1,714% του κατά την προηγούμενη παράγραφο μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

3. Ως μηνιαίος ασφαλιστέος μισθός νοείται το ηλικό της διαίρεσής του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη, που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για σύνταξη και επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών ασφάλισης των ετών αυτών, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι λιγότεροι των σαράντα (40). Αν υπολείπονται των σαράντα (40) λαμβάνονται υπόψη και αποδοχές μηνών ασφάλισης της αμέσως προηγούμενης περιόδου μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των μηνών αυτών.

Προκειμένου για εξερχόμενους λόγω ανικανότητας, αν ο συντάξιμος χρόνος είναι μικρότερος του προβλεπόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών του χρόνου ασφάλισης, που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι την έξοδό τους.

Για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών της

παραγράφου αυτής, οι αποδοχές για κάθε έτος, πλην αυτών του τελευταίου πριν από την έξοδο έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων.

4. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των παντελώς τυφλών και παραπληγικών ή τετραπληγικών υπαλλήλων εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 19 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35 Α').

Άρθρο 8 **Συντάξεις παθόντων**

1. Σε περίπτωση απόλυσης του υπαλλήλου λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του κατά το άρθρο 5 ασφαλισμένου μισθού και των ετών πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας του.

2. Προκειμένου για παθόντες από τραύμα ή νόσημα, το οποίο προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του ποσοστού ανικανότητας και του ποσού της σύνταξης, που αναλογεί σε τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Ποσοστό ανικανότητας μικρότερο του 50% δεν παρέχει δικαίωμα σύνταξης ανικανότητας.

3. Αν η σύνταξη, που προκύπτει βάσει των ετών υπηρεσίας είναι μεγαλύτερη αυτής, που αναλογεί στο ποσοστό ανικανότητας, καταβάλλεται η μεγαλύτερη αυτή σύνταξη.

4. Οι διατάξεις των ν. 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α') κατά το μέρος, που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων, που υπάγονται σε αυτές, εξακολουθούν να ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **Στρατιωτικές συντάξεις**

Άρθρο 7 **Δικαίωμα σύνταξης - προϋποθέσεις**

1. Ο στρατιωτικός δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των επόμενων παραγράφων.

2. Στρατιωτικός νοείται αυτός, που υπηρετεί στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία, στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα, ως αξιωματικός, ανθυποπότης ή οπλίτης ή αυτός, που κατά το νόμο αντιστοιχεί στους βαθμούς αυτούς, ανεξάρτητα από το όπλο, σώμα, κλάδο ή ειδικότητα που ανήκει.

3. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται σύνταξης :

α) Αν απομακρυνθεί εκουσίως των τάξεων και έχει συμπληρώσει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, και το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του.

β) Αν απομακρυνθεί των τάξεων λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι, λόγω ατυχήματος, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

Προκειμένου για γυναίκες στρατιωτικούς, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

4. Οι μόνιμοι στρατιωτικοί, οι οποίοι πληρούν τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις του άρθρου 26 του Κώδικα

Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από την περίπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

5. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περίπτ. α' της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους κατατάσσονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 8 **Συντάξιμη υπηρεσία στρατιωτικών**

1. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι όλος ο χρόνος, που διανύεται με στρατιωτική ιδιότητα, καθώς και ο χρόνος φοίτησης στις παραγωγικές σχολές, εφόσον καταβλήθηκαν οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

Η διάταξη της παραγρ. 2' του άρθρου 4 του παρόντος έχει εφαρμογή και για τους στρατιωτικούς.

2. Ο χρόνος υπηρεσίας των στρατιωτικών, που τελούν σε κατάσταση πτητικής ενέργειας, των εν ενεργεία αλεξιπτωτιστών, των υποβρυχίων καταστροφών του Πολεμικού Ναυτικού και των ανδρών υποβρυχίων αποστολών του Λιμενικού Σώματος, καθώς και ο χρόνος καταδυτικών εξαμήνων αυτών που υπηρετούν σε υποβρύχια, λογίζεται διπλάσιος σε περίοδο ειρήνης και τριπλάσιος σε περίοδο πολέμου, εφόσον συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις του άρθρου 41 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και καταβληθούν διπλάσιες ή τριπλάσιες εισφορές, αντίστοιχα.

3. Επίσης λογίζεται διπλάσιος ο χρόνος των στρατιωτικών, που υπηρετούν ως τεχνικοί σε μονάδες εκκαθαρίσεως ξηράς ή σε ναρκαλιευτικά συνεργεία, ο χρόνος του αστυνομικού προσωπικού της ΕΛ-ΑΣ, που υπηρετεί σε υπηρεσίες με αποστολή την επισημάνση, περισυλλογή, εξουδετέρωση και καταστροφή εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών, καθώς και το προσωπικό των ειδικών κατασταλτικών αντιτρομοκρατικών μονάδων, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 16 του ν. 955/1979 (ΦΕΚ 189 Α') και 20 παρ. 3 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') αντίστοιχα, και καταβληθούν διπλάσιες εισφορές.

4. Κατ' εξαίρεση δεν είναι συντάξιμος ο χρόνος :

α. της διαθεσιμότητας εφόσον οφείλεται σε αξιόποινη πράξη για την οποία επακολούθησε αμετάκλητη καταδίκη ή παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε έξοδος από την υπηρεσία ή μετάθεση σε αργία με απόλυση,

β. της αργίας με πρόσκαιρη παύση εφόσον υπερβαίνει τους έξι μήνες,

γ. μετά την κατάληψη από το όριο ηλικίας,

δ. της αδικαιολόγητης απουσίας και της λιποταξίας,

ε. της έκτισης ποινικής καταδίκης που επιβλήθηκε από οποιοδήποτε δικαστήριο, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή.

στ. της αργίας με απόλυση, καθώς και της προσωρινής κράτησης, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή,

ζ. οποιασδήποτε υπηρεσίας για την οποία ασφαλίθηκε σε οποιονδήποτε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, ελληνικό ή διεθνές και χρησιμοποιήθηκε για απόκτηση δικαιώματος σύνταξης από τον οργανισμό αυτόν, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 17 του νόμου αυτού,

η. της ειδικής άδειας, που προβλέπεται από τα άρθρα 6 των ν. 1680/1987 (ΦΕΚ 9 Α') και 1682/1987 (ΦΕΚ 14 Α').

Εισφορές, που έχουν καταβληθεί για το χρόνο των προηγούμενων περιπτώσεων δεν επιστρέφονται στο στρατιωτικό, ο χρόνος πάντως αυτός αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σε οποιονδήποτε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής

ασφάλισης.

5. Αν κατά τη συγκεφαλαίωση του συντάξιμου χρόνου προκύπτει διάστημα ίσο τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες, λογίζεται ως πλήρες έτος.

Άρθρο 9

Υπολογισμός σύνταξης στρατιωτικών

1. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των στρατιωτικών λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού και η πραγματική συντάξιμη υπηρεσία τους.

2. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό 1,714% του κατά την προηγούμενη παράγραφο μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

3. Ως μηνιαίος ασφαλιστέος μισθός νοείται το πηλίκον της διαιρέσεως του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, που έλαβε ο στρατιωτικός κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη, που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για σύνταξη και επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών ασφάλισης των ετών αυτών, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι λιγότεροι των σαράντα (40). Αν υπολείπονται των σαράντα (40) λαμβάνονται υπόψη και αποδοχές μηνών ασφάλισης της αμέσως προηγούμενης περιόδου, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των μηνών αυτών.

Προκειμένου για εξερχομένους λόγω ανικανότητας, αν ο συντάξιμος χρόνος, είναι μικρότερος του προβλεπόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών του χρόνου ασφάλισης, που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι την έξοδό τους.

Για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών της παραγράφου αυτής, οι αποδοχές για κάθε έτος, πλην αυτών του τελευταίου πριν από την έξοδο έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων.

4. Ως ασφαλιστέος μισθός των μαθητών των παραγωγικών σχολών, που αποκτούν δικαίωμα σύνταξης λόγω παθήματος γενικά, που οφείλεται στην υπηρεσία, λογίζεται ο βασικός μισθός του βαθμού:

α) αρχιλοχία ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των σχολών αξιωματικών πλην αυτών της τελευταίας τάξης για τους οποίους λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του ανθυποασπιστή ή του αντίστοιχου, εκτός αν λαμβάνουν μισθό ανώτερου βαθμού, οπότε λαμβάνεται υπόψη ο ανώτερος αυτός μισθός.

β) λοχία ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των σχολών υπαξιωματικών και

γ) δεκανέα ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των λοιπών κατώτερων σχολών.

5. Ως ασφαλιστέος μισθός για τους στρατευμένους οπλίτες, κληρωτούς και εφέδρους, που αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τις προϋποθέσεις της περίπτ. ε' της παρ. 1 και της παρ. 4 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, λογίζεται ο βασικός μισθός του μόνιμου στρατιώτη.

6. Προκειμένου για όσους διετέλεσαν ως στρατιωτικοί, σε κατάσταση πητικής ενέργειας, ή ενέργειας αλεξιπτωτιστή ή υποβρυχίου καταστροφέα του Πολεμικού Ναυτικού ή σε υποβρύχια αποστολή του Λιμενικού Σώματος ή υπηρέτησαν σε υποβρύχια, η μηνιαία σύνταξη προσαυξάνεται, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

7. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των παντελώς τυφλών και παραπληγικών ή τετραπληγικών εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 19

του ν. 1694/1987.

Άρθρο 10

Συντάξεις παθόντων

1. Σε περίπτωση απόλυσης του στρατιωτικού λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία η σύνταξη κανονίζεται βάσει του κατά το άρθρο 9 ασφαλιστέου μισθού και των ετών πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας του.

2. Προκειμένου για παθόντες από τραύμα ή νόσημα, το οποίο προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του ποσοστού ανικανότητας και του ποσού της σύνταξης, που αναλογεί σε τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Ποσοστό ανικανότητας μικρότερο του 50% δεν παρέχει δικαίωμα σύνταξης ανικανότητας.

3. Αν η σύνταξη, που προκύπτει βάσει των ετών υπηρεσίας, είναι μεγαλύτερη αυτής, που αναλογεί στο ποσοστό ανικανότητας, καταβάλλεται η μεγαλύτερη αυτή σύνταξη.

4. Όπου συντρέχει περίπτωση, η κατά το άρθρο αυτό σύνταξη προσαυξάνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

5. Η σύνταξη, που παρέχεται κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού στους αξιωματικούς και οπλίτες οποιουδήποτε βαθμού, μόνιμους και εφέδρους, οι οποίοι εξέρχονται της υπηρεσίας λόγω τραύματος ή νοσήματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας τους σε ειρηνική περίοδο, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 85% της μηνιαίας σύνταξης, που ανήκει σε ομοίοβαθμό τους στρατιωτικό, που έχει υποστεί την ίδια ανικανότητα εξαιτίας της υπηρεσίας τους σε πόλεμο.

6. Οι διατάξεις των ν. 1897/1990 και 1977/1991 κατά το μέρος, που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων, που υπάγονται σε αυτές, εξακολουθούν να ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 11

Σύνταξη οικογενειών

Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή υπαλλήλου πολιτικού και στρατιωτικού, που έχει τις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού, δικαιούνται σύνταξη:

1. Ο επιζών σύζυγος εφόσον έχει μία από τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Είναι ανάπηρος και ανίκανος για κάθε βιοποριστική εργασία σε ποσοστό 67% τουλάχιστον.

β) Δεν έχει μέσο μηνιαίο εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερο του 40πλάσιου του ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξημένο κατά 20% για καθένα από τα κατά την παρ. 2 του άρθρου αυτού προστατευόμενα και δικαιούμενα σύνταξης παιδιά.

Εάν το μηνιαίο εισόδημα είναι ουσιαδώς μεγαλύτερο από το οριζόμενο στο προηγούμενο εδάφιο καταβάλλεται το ήμισυ της δικαιούμενης σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, που στο εισόδημα του επιζώντος συζύγου συμπεριλαμβάνεται και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα, δύνανται ο επιζών να επιλέξει αντί αυτής τη σύνταξη του θανόντος εφόσον το μέσο μηνιαίο εισόδημά του, όπως διαμορφώνεται με τη σύνταξη του θανόντος, δεν υπερβαίνει το εισόδημα της κατά τα ανωτέρω περίπτωσης β'.

2. Τα παιδιά εφόσον είναι νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή

αναγνωρισθέντα ή υιοθετηθέντα ή είναι φυσικά τέκνα μητέρας εφόσον:

α) Είναι άγαμα και δεν υπερβαίνουν το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας τους ή εάν φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές της ημεδαπής ή αλλοδαπής, μέχρι τη συμπλήρωση του εικοστού τέταρτου (24ου) έτους της ηλικίας τους.

β) Κατά το χρόνο του θανάτου του υπαλλήλου ή συνταξιούχου είναι ανάκανα για κάθε εργασία ή δε ανικανότητα επήλθε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή κατά τη διάρκεια της κατά την προηγούμενη περίπτωση φοίτησης.

3. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη:

α) Αν ο θάνατος του υπαλλήλου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο ενός έτους από την τέλεση του γάμου εκτός αν:

αα) Απολύθηκε από την υπηρεσία λόγω κατάργησης θέσης εφόσον ο γάμος τελέσθηκε πριν την απομάκρυνση.

ββ) Ο θάνατος επήλθε στην υπηρεσία ή απομακρύνθηκε από αυτή λόγω ανικανότητας οφειλόμενης ή μη στην υπηρεσία, εφόσον ο γάμος τελέσθηκε πριν από το τραύμα ή το ατύχημα ή την εκδήλωση της νόσου, εξαιτίας των οποίων επήλθε ο θάνατος ή η ανικανότητά του.

γγ) Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

δδ) Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β) Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο δύο ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχουν οι λόγοι των υποπεριπτώσεων γγ' και δδ' της προηγούμενης περίπτωσης ή ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα.

Άρθρο 12

Υπολογισμός της σύνταξης οικογενειών

1. Το ποσό της σύνταξης των κατά το προηγούμενο άρθρο μελών οικογενείας υπολογίζεται επί του ποσού της σύνταξης, το οποίο ελάμβανε ο θανών συνταξιούχος λόγω ανικανότητας ή ετών υπηρεσίας ή θα εδικαιούτο ο θανών υπάλληλος κατά το χρόνο του θανάτου του και ορίζεται ως ποσοστό αυτής, ως εξής:

α) Για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της σύνταξης.

β) Για κάθε παιδί ποσοστό 25% της σύνταξης, εκτός αν πρόκειται για παιδί ορφανό και από τους δύο γονείς, οπότε το παραπάνω ποσοστό διπλασιάζεται. Αν το ορφανό παιδί δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς, το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης δεν διπλασιάζεται.

2. Οι συντάξεις των οικογενειών των παθόντων, υπό τις προϋποθέσεις των ν.1897/1990 και 1977/1991, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις των νόμων αυτών.

3. Οι συντάξεις των οικογενειών των στρατιωτικών, που πεθαίνουν εξαιτίας νόσου ή τραύματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της στρατιωτικής τους υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο, δεν μπορεί να είναι κατώτερες από το 85% της μηνιαίας σύνταξης που ανήκει σε οικογένεια ομοίοβαθμου στρατιωτικού, που φονεύθηκε σε πόλεμο ή πέθανε μετά την ανικανότητά του.

4. Οι συντάξεις των οικογενειών, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνουν το ποσό της σύνταξης του θανόντος.

Άρθρο 13

Διαπίστωση ανικανότητας, προσαύξηση συντάξεως, επιδόματα ανικανότητας και ενηλικίωση τέκνων

1. Όπου αναφέρεται η ανικανότητα των υπαλλήλων του άρθρου 3 ή μέλους της οικογένειάς τους, ως προϋπόθεση απόκτησης δικαιώματος σύνταξης ή χορήγησης επιδομάτων, αυτή βεβαιώνεται με γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής (Α.Σ.Υ.Ε.).

Το ίδιο ισχύει και για τα μέλη της οικογένειας των στρατιωτικών.

Για τους στρατιωτικούς η ανικανότητα βεβαιώνεται με γνωμάτευση των οικείων ανωτάτων υγειονομικών επιτροπών.

2. Το ποσό της κατά τα άρθρα 5,6,9 και 10 υπολογιζόμενης σύνταξης καλείται βασική σύνταξη και προσαυξάνεται κατά 8% για το πρώτο παιδί, 10% για το δεύτερο παιδί και 12% για το τρίτο και άνω παιδιά εφόσον είναι άγαμα και ανήλικα και δεν εργάζονται ή είναι ανάκανα για κάθε βιοποριστική εργασία και δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

Αν και ο έτερος των γονέων είναι υπάλληλος ή συνταξιούχος του Δημοσίου ή άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή κατά τα ανωτέρω προσαύξηση λόγω τέκνων χορηγείται στον ένα των συζύγων κατ' επιλογή τους. Αν δεν υποβληθεί δήλωση επιλογής το επίδομα καταβάλλεται και στους δύο συζύγους κατά το ήμισυ. Οι για τα τέκνα χορηγούμενες προσαυξήσεις συντάξεων υπολογίζονται επί του μισού του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Δημοσίου.

3. Στους συνταξιοδοτούμενους λόγω ανικανότητας με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, είτε η ανικανότητα οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι, καθώς και στους συνταξιοδοτούμενους βάσει ετών υπηρεσίας τυφλούς και από τους δύο οφθαλμούς, εφόσον οι κατηγορίες αυτές τελούν διαρκώς σε κατάσταση η οποία απαιτεί συνεχή επίβλεψη, συμπαράσταση και περιποίηση ετέρου προσώπου, παρέχεται και μηνιαίο προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανικανότητας. Το επίδομα αυτό συνίσταται στο 1/4 του μέσου κατά κεφαλήν μηνιαίου ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, που ισχύει κατά το έτος 1991, αναπροσαρμοσμένου κάθε φορά με το ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Δημοσίου.

4. Η ενηλικίωση των τέκνων, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, θεωρείται ότι γίνεται την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους, και σε περίπτωση που σπουδάζουν, το 24ο έτος.

Άρθρο 14

Κατώτατο και ανώτατο όριο σύνταξης

1. Το ποσό της, κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού χορηγούμενης σύνταξης στους από ίδιο δικαίωμα συνταξιούχους, δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων, και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας δεκαπέντε (15) ετών.

Το όριο του προηγούμενου εδαφίου μειώνεται ανάλογα σε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.

Οι συνταξιούχοι, που παρέχουν οποιαδήποτε εργασία, δεν δικαιούνται το κατά το πρώτο εδάφιο κατώτατο όριο σύνταξης αλλά το ποσό της σύνταξης, που αναλογεί στα έτη ασφάλισης και τον ασφαλιστέο μισθό τους.

2. Εξαίρετικά προκειμένου για όσους έπαθαν από τραύμα ή νόσημα, που οφείλεται στην υπηρεσία, το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης, που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων, και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας είκοσι (20) ετών.

3. Το ποσό της σύνταξης των οικογενειών δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά τις παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού οριζόμενου ποσού κατά περίπτωση.

4. Στο κατά τις παραγρ. 1 και 2 κατώτατο όριο σύνταξης, δεν περιλαμβάνονται οι προσαυξήσεις λόγω τέκνων και το επίδομα ανικανότητας του προηγούμενου άρθρου.

5. Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει το μηνιαίο ασφαλιστέο μισθό, ούτε το τετραπλάσιο του μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος του έτους 1991 αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων.

Όπου συντρέχει περίπτωση προσαύξησης της σύνταξης κατά το άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, στον ασφαλιστέο μισθό συμπεριλαμβάνεται και το 1/6 του εξαμηνιαίου πτητικού ή καταδυτικού επιδόματος του χρόνου εξόδου τους, προκειμένου για όσους έχουν συμπληρώσει 28 πτητικά ή καταδυτικά εξάμηνα, στρατιωτικούς.

6. Ως προς το άθροισμα των ποσών των συντάξεων κύριων και επικουρικών, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Άρθρο 15

Μειωμένη σύνταξη - Συμπλήρωση ηλικίας - Εξαιρέσεις

1. Ο υπάλληλος δικαιούται μειωμένη σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ού) έτους της ηλικίας του και των χρονικών προϋποθέσεων των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού. Η μείωση συνίσταται στο 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας τους.

Μειωμένη επίσης σύνταξη δικαιούνται και οι μητέρες υπάλληλοι/αις ανήλικα ή ανήλικα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού (50ού) έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας είκοσι (20) πλήρων ετών. Η μείωση συνίσταται στο 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους.

2. Η σύνταξη των υπαλλήλων, οι οποίοι αποχωρούν της υπηρεσίας μετά τη συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, χορηγείται μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας και κανονίζεται με βάση τον κατά τα άρθρα 5 και 9 ασφαλιστέο μισθό του χρόνου της εξόδου, προσαυξάνεται δε με όλες τις αυξήσεις των συντάξεων, που έχουν δοθεί μέχρι την έναρξη καταβολής της.

3. Για τη συμπλήρωση του κατά τις περιπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 3 και α' της παρ. 3 του άρθρου 7 εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας, λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία γέννησης, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται, οπότε λαμβάνεται υπόψη η 31η Δεκεμβρίου του έτους που

γεννήθηκε ο υπάλληλος. Το ίδιο ισχύει και σε περιπτώσεις μειωμένων ορίων ηλικίας ή της κατά την παράγραφο 1 μειωμένης σύνταξης.

4. Το όριο ηλικίας των εξήκοντα πέντε (65) ετών δεν ισχύει επί:

α) Των παντελώς τυφλών, παραπληγικών, τετραπληγικών και όσων πάσχουν από μεσογειακή αναιμία.

β) Όσων απολύονται λόγω κατάργησης θέσης.

5. Η πληρωμή της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της λήξης της καταβολής των αποδοχών ενεργείας του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού ή από την επομένη του θανάτου του.

Η λήξη καταβολής των αποδοχών ενεργείας συμπίπτει με τη λύση της υπαλληλικής σχέσης ή με την ημέρα αποστρατείας προκειμένου για στρατιωτικούς, ή την ημέρα του θανάτου.

Η σύνταξη των οικογενειών είναι πληρωτέα από της επομένης του θανάτου του υπαλλήλου ή συνταξιούχου ή της κηρύξεως σε αφάνεια ή της τελευταίας στιγμής του κινδύνου προκειμένου περί εξαφανίσεως.

6. Όπου συντρέχει περίπτωση η πληρωμή των επιδομάτων αρχίζει από την ημέρα που αρχίζει και η καταβολή της σύνταξης.

Άρθρο 16

Συρροή συντάξεων ή σύνταξης και μισθού - Απασχόληση συνταξιούχων

1. Δεν επιτρέπεται η καταβολή διπλής σύνταξης από το Δημόσιο. Επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, η σύγχρονη καταβολή μέχρι δύο το πολύ συντάξεων σε ορφανά τέκνα από δύο γονείς υπαλλήλους ή συνταξιούχους ή σε συνταξιούχους, που λαμβάνουν και προσωπική ή πολεμική σύνταξη ή σύνταξη παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας, είτε είναι συνταξιούχοι από ίδιο δικαίωμα είτε από μεταβίβαση, το άθροισμα όμως και των δύο αυτών συντάξεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του ασφαλιστέου μισθού της μεγαλύτερης, όπου η σύνταξη στηρίζεται σε εισφορές, ή τη σύνταξη που αντιστοιχεί σε ομοιόβαθμο, ο οποίος έχει υποστεί ανικανότητα κατά ποσοστό 100%.

2. Από μία υπηρεσία και από μία έξοδο από αυτήν, ένα μόνο δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο γεννάται, ο δε δικαιούχος μπορεί να επιλέξει πάντοτε την καταβολή της πολεμικής ή της βάσει άλλων διατάξεων σύνταξης, που του ανήκει από την ίδια υπηρεσία.

3. Αν από το θάνατο ενός συνταξιούχου γεννώνται υπέρ της οικογένειάς του περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης, που απορρέουν από δική του υπηρεσία ή πάθημά του ή από τις συνθήκες του θανάτου του, η οικογένειά του δικαιούται της μίας μόνο σύνταξης κατ' επιλογή της.

Το ίδιο ισχύει και για τις οικογένειες των θανόντων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών, καθώς και συνταξιούχων γενικά, για τις οποίες αναγνωρίζονται περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης ειρηνικής ή πολεμικής περιόδου, που απορρέουν από υπηρεσία ή πάθημα του ίδιου προσώπου.

4. Αν ο συνταξιούχος βάσει ετών υπηρεσίας, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν τα κατώτατα όρια σύνταξης, αναλάβει οποιαδήποτε εργασία στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα είτε είναι αυτοαπασχολούμενος το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης περιορίζεται κατά το ένα τρίτο (1/3) αυτής.

5. Ο χρόνος, της κατά την προηγούμενη παράγραφο απασχόλησης, λογίζεται συντάξιμος είτε από το Δημόσιο είτε από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης και προσαυξάνει τη σύνταξη του Δημοσίου εφόσον ο συνταξιούχος αναστείλει την καταβολή της σύνταξης και καταβάλει τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές

εισφορές. Αν δεν ανασταλεί η καταβολή της σύνταξης, οι προβλεπόμενες εισφορές καταβάλλονται κανονικά τόσο από τον απασχολούμενο όσο και από τον εργοδότη του. ο δε χρόνος δεν υπολογίζεται για προσαύξηση της σύνταξης και δεν λογίζεται ως συντάξιμος από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό.

6. Ο συνταξιούχος του Δημοσίου γενικά, που απασχολείται σε οποιαδήποτε εργασία οφείλει να υποβάλει εντός μηνός στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') παρέχοντας κάθε πληροφορία για την εργασία του. Η παράλειψη της δήλωσης ή η παροχή ανακριβών πληροφοριών συνεπάγεται αναστολή, για το λόγο αυτόν και μόνο, της καταβολής της σύνταξης του για δώδεκα (12) μήνες, από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του η Υπηρεσία Συντάξεων.

7. Οι περιορισμοί των παραγράφων 4 έως 6 του άρθρου αυτού δεν ισχύουν, όταν η σύνταξη είναι πολεμική ή προσωπική ή παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας.

Άρθρο 17

Ασφαλιστικές εισφορές - Διπλή ασφάλιση

1. Για κάθε συντάξιμη υπηρεσία επιβάλλεται υποχρεωτικά υπέρ του Δημοσίου από τον υπάλληλο μηνιαία εισφορά, η οποία ανέρχεται στο ποσό, που ισχύει κάθε φορά για τους ασφαλισμένους στην κύρια κοινή ασφάλιση του Ι.Κ.Α., υπολογίζεται δε στο σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών των υπαλλήλων και λειτουργών γενικά, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, με εξαίρεση τις κοινωνικού χαρακτήρα έκτακτες παροχές λόγω γεννήσεως τέκνων, θανάτου και των επιδομάτων βαριάς αναπηρίας του υπαλλήλου και των μελών της οικογένειάς του και παρακρατείται από τις αποδοχές του γενικά.

2. Για την αναγνώριση των υπηρεσιών της παρ. 2 του άρθρου 4 καταβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο η ασφαλιστική εισφορά, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου αυτού, υπολογιζόμενη επί του συνόλου των πάσης φύσεως αποδοχών του κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

Η αναγνώριση γίνεται με πράξη της αρμόδιας διεύθυνσης συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στην οποία καθορίζεται ο αναγνωριζόμενος χρόνος, το ποσό που πρέπει να καταβληθεί, καθώς και ο τρόπος καταβολής, ο οποίος ορίζεται σε τόσες μηνιαίες δόσεις, όσοι είναι οι μήνες που αναγνωρίζονται. Το ποσό αυτό μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ οπότε παρέχεται έκπτωση 10%.

Η επιμέλεια για την είσπραξη του ποσού ανήκει στην υπηρεσία του υπαλλήλου.

3. Αν για κάποια από τις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές σε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 4 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α') και 15 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α').

Το ίδιο ισχύει και για όσους μετακινούνται από τον ιδιωτικό τομέα στο Δημόσιο και αντίστροφα μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων των άρθρων 1 έως 6 του ν. 1405/1983.

4. Τα πρόσωπα των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού ασφαλιζονται υποχρεωτικά μόνο στο Δημόσιο. Κατ'εξαίρεση αν, για τα πρόσωπα αυτά, προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις υποχρεωτική ασφάλιση και σε άλλους φορείς κύριας ασφάλισης λόγω της ιδιότητάς τους για την ίδια υπηρεσία ή για περισσότερες απασχολήσεις παρέχεται η δυνατότητα να επιλέξουν την ασφάλισή τους είτε στο

Δημόσιο είτε στους άλλους αυτούς φορείς.

Η επιλογή γίνεται με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, που υποβάλλεται στη διεύθυνση διοικητικής υποστήριξης του υπουργείου τους και στους οικείους φορείς ασφάλισης, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ανάληψη υπηρεσίας.

Εάν, πάντως επιθυμούν, μπορούν να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους από έναν φορείς, στην περίπτωση όμως αυτήν, υποχρεούνται να καταβάλλουν οι ίδιοι το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών, ασφαλισμένου, Κράτους και εργοδότη, που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του οικείου φορέα περιλαμβανομένου και του Δημοσίου.

Άρθρο 18

Έκταση εφαρμογής - Τελικές διατάξεις

1. Στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 17 του παρόντος υπάγονται τα πρόσωπα, που διορίζονται από 1ης Ιανουαρίου 1993 και εφεξής ως τακτικοί υπάλληλοι ή κατατάσσονται ως στρατιωτικοί.

2. Οι λοιποί υπάλληλοι ή στρατιωτικοί, που δεν περιλαμβάνονται στους δικαιούχους, οι οποίοι αναφέρονται στα άρθρα 3 και 7 ασφαλιζονται από 1ης Ιανουαρίου 1993 στο Ι.Κ.Α. ή στον οικείο, ανάλογα με την ειδικότητά τους, φορέα κύριας ασφάλισης.

Αν όμως μεταγενέστερα διορισθούν ως μόνιμοι υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

3. Οι διατάξεις, που διέπουν τη συνταξιοδότηση των βουλευτών και των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, εξακολουθούν να ισχύουν. Σε ό,τι όμως αφορά τα όρια ηλικίας, τις κρατήσεις για σύνταξη, καθώς και τις συντάξεις των οικογενειών τους, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του παρόντος, εφόσον αποκτούν για πρώτη φορά τη βουλευτική ιδιότητα ή την ιδιότητα του δημάρχου ή προέδρου κοινότητας μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

4. Για τα θέματα, που αφορούν τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά, την τηρούμενη διαδικασία αναγνώρισης σύνταξης παθόντος, την επανεξέταση, την αναδρομική πληρωμή των συντάξεων, τις παραγραφές, την απώλεια του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, την αναστολή άσκησης του δικαιώματος λόγω καταδίκης, τις συνέπειες από την αναγνώριση ως παράνομων πράξεων της Διοίκησης, τον κανονισμό των συντάξεων, τα ένδικα μέσα, την εκτέλεση των πράξεων συνταξιοδότησης, την εκχώρηση και κατάσχεση των συντάξεων, την υποχρέωση αναγγελίας της μεταβολής της συνταξιοδοτικής κατάστασης, την αναγνώριση υπηρεσιών των οποίων η διάρκεια δεν αποδεικνύεται από επίσημα στοιχεία, καθώς και για κάθε άλλο θέμα, που δεν ρυθμίζεται από τον νόμο αυτόν, εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Επίσης εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις που διέπουν την καταβολή δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και την πρόσθετη μισή σύνταξη στους συνταξιούχους του Δημοσίου.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των ο.τ.α. και των άλλων ν.π.δ.δ., που διέπονται από ίδιο με τους δημοσίου υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε άλλους φορείς.

6. Ειδικός συνταξιοδοτικός νόμος θα καθορίσει μετά από γνωμάτευση της Ανωτάτης του Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής τις κατηγορίες των υπαλλήλων, που θα υπαχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους.